

РЕШЕНИЕ

№ 4457

гр. София, 04.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 08.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **3415** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.49, ал.2 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/ и Наредба № 3 от 28.04.2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството.

Образувано е по жалба от Е. Б. Б. и Г. И. Д. срещу Заповед № РД–18–13/17.01.2012 г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, в частта ѝ относно заснемането и запиването в кадастралната карта на данните за самостоятелните елементи в УПИ ХХ – 1351 (имот с идентификатор 02659.2195.203.2, на [улица]), кв. 50, по плана на [населено място].

Жалбоподателите излагат доводи за незаконосъобразност на оспорвания административен акт, в частта за процесния имот, като считат, че при заснемането има неотразени елементи с височина над 1,20 м. от средното ниво на прилежащия терен, включително и проходите в сградата.

Ответникът - Изпълнителният директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, редовно призован, не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Подадена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, в срок и от заинтересовани лица.

Разгледана по същество, същата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като прецени доказателствата по делото, писмените такива, съответно изслушаното и неоспорено от страните заключение по съдебно-техническата експертиза на в.л. инж. С. К., и като взе предвид доводите и възраженията на страните, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА СТРАНА следното:

Оспорената Заповед № РД–18–13/17.01.2012 г. е издадена от компетентен, по смисъла на чл. 49, ал. 1 ЗКИР, административен орган - Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър.

Същата, съдът приема за издадена в предвидената от закона форма и мотивирана с предхождащите издаването ѝ в процедурата документи.

При постановяване на заповедта не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, които да бъдат определени като съществени и които да мотивират нейната отмяна.

Процедурата е уредена в чл. 35 - чл. 50 от Закона за кадастърта и имотния регистър (ЗКИР) и Наредба № 3 от 28.04.2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството (обн. ДВ, бр. 41 от 2005 г., приложима в случая с изм. в редакцията ѝ към бр. 82 от 2011 г., с оглед оспорения административен акт), наричана за краткост „Наредба № 3 / 2005 г.“.

В съответствие с разпоредбата на чл. 35, ал. 1 ЗКИР, административното производство по създаване на кадастралната карта и кадастралните регистри за територията на район „Б.“, Столична община, е открито със Заповед № РД - 16 – 22 /24.03.2009 г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър. Тази заповед е обнародвана в Държавен вестник, бр. 30 /21.04.2009 г., съгласно изискването на чл. 35, ал.3 ЗКИР, като съдържанието ѝ съответства на изискването на посочената разпоредба: определен е районът, за който ще се изработват кадастрална карта и кадастрални регистри, правоспособното лице, на което се възлага дейността по изработването, графикът за извършване на дейностите, както и срокът за означаване на границите на поземлените имоти (ПИ).

Изработените кадастрална карта и кадастрални регистри са приети от Службата по геодезия, картография и кадастър и също така са обявени на заинтересованите лица по предвидения в чл. 46, ал. 1 ЗКИР ред — чрез обнародване в Държавен вестник, бр. 12 /08.02.2011 г.

След изтичане на срока за възражения, административният орган е постановил процесната заповед, с която е приключило производството по чл. 35 - чл. 50 ЗКИР.

Съгласно чл. 27, ал. 1, т. 2 ЗКИР, очертанието на сградата, определено с геодезическите координати на определящите го точки е сред основните кадастрални данни, а съгласно чл. 5, ал. 1, т. 7 от Наредба № 3/2005 г. кадастралната карта съдържа очертанията и номерата на сградите. Разпоредбата на § 1, т. 3 ДР на Наредба № 3/2005 г. предвижда, че очертанието на сградата се определя от външните ограждащи стени на първия надземен или полуподземен етаж. Очертание на сграда е и ортогоналната проекция на външните стени на първия надземен етаж, ако наземният етаж не е ограден със стени. Към очертанието на сградата се изобразяват тераси, външни стълби, стълбищни площадки, рампи, гаражи и други елементи с височина над 1,20 м. от средното ниво на прилежащия терен, включително и проходите в сградата.

Преценката за материалната законосъобразност на заповедта, по отношение на

процесния имот, включва и проверка доколко цитираните разпоредби са спазени.

В конкретния случай, от доказателствата по делото и от изслушаното и прието по делото експертно заключение, което съдът приема като компетентно изготвено, подробно и обосновано, се установява следното:

Първо, външното стълбище, което е разположено челно на процесната сградата (от юг) не е с височина над 1,20 м. и не би следвало да се включи в очертанието на сграда с идентификатор 02659.2195.203.2. Стълбището, завършващо с площадка, находящо се от югоизточната страна на сградата е с височина над нивото на прилежащия терен над 1,20 м. и трябва да се включи в очертанията на сградата.

Второ, стълбище – проход, находящо се в северната част на имота между сградата - източен близък и сградата - лятна кухня не е включено в очертанието на сградата. Същото е с височина над 1,20 м., то се явява връзка с таванския етаж и стена на лятната кухня. Би следвало да се включи в очертанието на сградата (източен близък).

Трето, на място съществува тухлена ограда, но тя е вътрешна и не е граница на имот. По документ за собственост Е. Б. Б. и Г. И. Д. притежават идеални части от УПИ ХХ-1351, кв. 50, а въпросната ограда не е граница на имот или урегулиран поземлен имот и не би следвало да се отрази в кадастралната карта.

От посоченото по-горе, съдът прави заключение, че съществуват елементи с височина над 1,20 м. над нивото на прилежащия терен, които следва да бъдат включени в очертанията на сградата. Неправилно те не са били нанесени в кадастралната карта.

С оглед на изложените мотиви и след извършване на служебна проверка за законосъобразността на оспорвания акт, на основание чл. 168 АПК, по всички основания на чл. 146 АПК, съдът приема, че Заповед № РД–18–13/17.01.2012 г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия картография и кадастър, в оспорената ѝ част относно имот с идентификатор 02659.2195.203.2, кв. 50, по плана на [населено място], е валиден административен акт, издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при спазване на административно-производствените правила.

В същото време, при изложените по-горе мотиви, съдът установява несъответствия с материалния закон, представляващи основания за отмяна на заповедта в оспорената ѝ част, съгласно чл. 146, т. 4 АПК, като незаконосъобразна.

На основание чл. 173, ал. 2 АПК, преписката следва да бъде върната за заснемане и отразяване в кадастралната карта на елементите от процесната сграда, които не са включени в очертанията ѝ, въпреки че са с височина над 1,20 м., по начина, посочен в настоящото решение и съгласно експертното заключение на в.л. инж. С. К..

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, II а.о., 35 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ, по жалба на Е. Б. Б. и Г. И. Д. Заповед № РД–18–13/17.01.2012 г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, в частта ѝ, относно имот с идентификатор 02659.2195.203.2, [улица], район „Б.“, Столична община.

ВРЪЩА преписката за ново произнасяне, при съобразяване с мотивите в настоящото решение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му, чрез настоящия съд, пред Върховен административен съд. Препис от решението, на основание чл. 138 АПК, да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: